

Діло

<p>РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринки 18, 6. пош. Конт. нощ. шак. 28.726. Адреса тел. „Діло-Львів“. Число телефону 344. Гукання редакція не відповідає.</p>	<p>ПЕРЕДПЛАТА в Австро-Угорщині: місячно 5— К. чвертьрічно 15— піврічно 28— річно 54— у Львові (без доставки): місячно 4— К. чвертьрічно 12— піврічно 22— річно 44— в Німеччині: місячно 28— М. річно 56— За зміну адреси платять по 50 с.</p>	<p>Ціна оголошень: Річна постійна, розміщеною або вказаною в оголошенні 1 К., а тимчасові 1/2 К., а тимчасові часті часті по 1/4 К. Тимчасові оголошення розміщені в суботу і неділю по 1/2 К. уранку. Сила постійних оголошень у Львові 10 с. на промісті 10 с.</p>
---	---	---

Видав: Видавнича Спілка „Діло“. Начальний редактор: Д-р Владислав Панейко.

Осередні держави й Україна.

З приводу меморіалу до гетьмана і відозви до німецького народу.

Львів, 12. червня 1918.

На основі тих вістей, які в останні дні приходять з Києва, треба прийняти, що справа української кабінету не тільки не посулила наперед, але навіть ненавчало стала на мертвій точці: вже кілька днів нема навіть про неї ніяких нових вістей.

Дотеперішня акція принесла тільки ту користь, що вияснила становище обох сторін.

Українські партії в дещо еуніціях: в меморіалі до гетьмана і в відозві до німецького народу означили своє становище супроти перевороту з 29. цвітня і супроти правительства, яке обняло владу по перевороті. Вони ствердили: що сам переворот був вислідом спільної акції двох сил: німецької команди і російських поміщицько-капіталістичних кругів; що він перешкодив еволюції, яка була би довела до реорганізації й консолідації українських національно-державних елементів і тим самим до скріплення української держави; що по перевороті влада дістала ся в руки кабінету, який веде проти українську і протидемократичну політику, отже політику зі становища української державності протидержавну; що ця політика теперішнього кабінету не організує, тільки дезорганізує, не буде, тільки руйнує українську державу. Ствердивши се, українські партії домагають ся усунення теперішнього кабінету і покликання до влади кабінету, зложеного з українських діячів, які, опираючи ся на довіру українського народу, взяли ся би справді до будови української держави.

Таке становище одної сторони: з'єдинених українських партій, які представляють собою всі українські національно-державні елементи.

Що на се відповіла друга сторона?

Делегація українських партій, яка передала гетьманові меморіал — як стверджує київський „Самостійник“ — „одержала по суті від гетьмана негативну відповідь“. Стверджує те саме й кореспондент „Franki. Ztg.“ д-р Фріц Вертаймер, оповідаючи зі слів гетьмана про прийняте ним делегації українських партій.

Так само київська „Нова Рада“ стверджує, що „переговори, які вели ся представниками українських партій з тими сторонами силами, які найбільшу роль відігравали в перевороті, не дали ніяких результатів, як-раз через те, що ті сили не хотіли в дійсності допомогти утворенню такої української влади, яка мала-б фактичну можливість організувати демократичний лід на Україні“.

Таким чином українські партії на своєму ватав дістали й від гетьмана й від німецької сторони негативну відповідь.

Що ж далі? Хто повинен поступити ся своїм становищем, щоб усунути теперішній аномальний стан, в яким влада в українській державі знаходиться в протидержавних руках і виконується в протидержавнім, отже протидержавнім дусі?

Українські партії не мають чим поступати ся. Їх домагає, щоби влада в українській державі виконував кабінет, який своїм складом представляє українську національно-державну думку і має довіру українського народу, є таке природне, що поступати ся ним значило-би зійти з українського державного становища.

Посунути ся повинна друга сторона: гетьман і ті дружні держави, на яких дружбі і допомозі опирається його влада.

Відозва українських партій до німецького народу дає політичним кругам в обох осередних державах автентичне представлення процесу відродження української державності від вибуху російської революції аж до останніх днів. Коли ті круги стоять у своїй заграничній політичній орієнтації на становищі української державної орієнтації, то вони не можуть не присвятити як

найбільшій уваги голосови носителя українського національного і державного відродження, голосови тих, які є цвіт і сім'я українського народу. Сей голос осередних держав передує теперішнім політичним курсом на Україні, вказуючи на небезпеку, якими грозить сей курс для обох сторін: не тільки для української державності, але також для осередних держав, зокрема для Німеччини.

Осередні держави власне на Україні мали просто найідеальнішу нагоду позискати дружбу великого народу, здібного утворити велику державу, отже придбати собі могучого союзника. Кажемо: мали, — бо на жаль дотеперішня політика осередних держав сю нагоду в великій мірі погіршила. Однак — і се ясно і недвозначно стверджує відозва українських пар-

тій до німецького народу — носителя українського національного й державного відродження хотять будувати українську державу в згоді і дружбі і при допомозі осередних держав, значить, осередні держави можуть направити дотеперішні помилки, усунути те, що розірвало їх і український народ, і в порозуміню з українським народом помагати йому при будові української держави на користь обох сторін.

Українська преса в українській державі — на скільки їй дозволяє теперішня цензура — зиває осередні держави вийти зі шляху теперішньої для обох сторін шкідливої політики, доки ще не завізно.

До її голосу прилучуємо ми й наш голос.

Український народ, будуючи свою державу, хотів дружби з осередними державами. Доказом цього безсестейський мир. Від осередних держав залежить, чи дружба між ними й українським народом стане дійсністю. Нехай вони візьмуть голос речників українського народу під розвагу, доки ще не за пізно.

Новий міністер внутрішніх справ Гаєр.

Президент уряду для народного виживання Пауль міністром.

ВІДЕНЬ, 11. червня (ТКБ). Цар видав таке відручне письмо:

„Любий д-р фон Зайдлер! Приймаю Ваше предложене і звільняю в ласці мого міністра внутрішніх справ Фрідріха гр. Тоггенбурга з уряду. Рівночасно іменую президента уряду для народного виживання Людвіга Пауля, поручаючи йому управу уряду, моїм міністром, а президента дирекції поліції у Відні Едмунда фон Гаєра моїм міністром внутрішніх справ. Двірський поїзд, 11. червня. — Карло, вр. Зайдлер, вр.“

У відручнім письмі цісаря до гр. Тоггенбурга складає йому цісар призначення, застерігає собі в будуччині певне покликання його до служби і надає йому великий хрест ордену Леопольда.

Причини уступлення гр. Тоггенбурга.

Львів, 12. червня 1918.

Парламентарна комісія польського кола ма своїх краківських нарадах минулої неділі рішила домагати ся уступлення д-ра Зайдлера, тому що д-р Зайдлер — мовляв — переймив на себе обовязок поділу Галичини. Польське коло бажало би переговорювати тільки з правительством, яке було би від такого обовязку свободне. Поляки, яких розпустила дотеперішня політика австрійського правительства, які стільки австрійських кабінетів вже провалили, думали, що й тим разом їх гнів постигне австрійських міністрів та що д-р Зайдлер мусіти-ме уступити перед новим актом так відомого польського обурення. Та тим разом поки що польську самопевність виставлено на пробу розчарованя. Кабінет д-ра Зайдлера остає.

Уступив тільки міністер внутрішніх справ гр. Тоггенбург. Коли президент міністрів рішив ся не віддати своєї голови Полякам, то був свідомий того, що треба розстати ся з думкою про скликання парламенту і правити безпарламентарно. З таким наміром мав невідомо джувати ся гр. Тоггенбург і тому він висів свою димісію. На його місце іменовано міністром внутрішніх справ президента віденської поліції д-ра Гаєра, людину, що з політичним житєм не мала доса нічого спільного. Іменоване се велить догадувати ся, який буде курс у внутрішній політиці і управі держави.

Рішення парламентарної польської комісії були у політичних віденських кругах сензацією. Відомо було тільки, що одночасно з нарадами згаданої комісії вели ся в Кракові наради між партійного польського клубу, зложеного з

вшехполяків, людовців і кількох університетських професорів та що деякі члени того клубу, особливо людовці, мають значний вплив в польській колі. Та проти сподіваня німецьких політиків, що у своїх переговорах з Поляками поступили були значно вперед, парламентарна комісія кола поставила домагає димісії д-ра Зайдлера. А вдержане теперішнього правительства вважають Німці умовою своєї правительственої політики.

Про послідні польські резолюції пише „Neue Fr. Presse“, що вони подиктовані обуреним Поляків за те, немов-то д-р Зайдлер не забезпечив цілості Галичини. Дальше віденський дневник звертає увагу Поляків, що для політичної кризи вибрали непригожу хвилю, саме коли гр. Буріан має в Берліні вести переговори в польській справі. „Парламентарна комісія — пише „Neue Fr. Presse“ — не знайшла ні слова догани для політики бригад та для виступків підчас маніфестацій в Празі, в яких брали те ж участь Поляки і підносять заміти, що правительство звичило основи прав національності. Німецькі партії мали вражінє, що се звертає ся також проти поділу Чехії на округи. Поляки бажать, щоб Німці вислали для них австро-польську розважку і перешкодили поділові Галичини, а одночасно вони висловлюють свою неприязність заввою проти поділу Чехії на округи“.

Коли оцінювати положене після дотеперішних подій, то літна парламентарна сесія являєть ся безвиглядною. Та при тім треба тямоти, що польські протиправительствениі резолюції ухвалені поки що — правда односторонно — тільки парламентарною комісією польського кола. Певне коло має в найблизших днях рішити про вдержанє тих резолюцій. Бувало вже нераз, що Поляки з нетримирних дуже скоро ставали згідливими і йшли на дальшу службу правительства. Можливо, що й тепер вони дадуть ся правительству знова „прислати“.

Приїзд гр. Буріяна до Берліна.

БЕРЛІН, 11. червня (ТКБ). Міністер заграничних справ гр. Буріан прибув сюди перед полуднем в товаристві легатійного радника гр. Кольоредо. З міністром прибув посол гр. Гогенльогге. Пополудни розпочали ся наради міністра з державним канцлером гр. Гертлінгом і державним секретарем Кільманом, які будуть тривати також через завтрашній день. Вечером дав державний канцлер в честь міністра прийняте, в яким взяли також участь австро-угорський посол гр. Гогенльогге і урядники амбасади.

БЕРЛІН, 11. червня. Наради розпочали ся о 4. год. і тривали три години. В них взяли участь в німецької сторони: державний канцлер гр. Гертлінг, дер. секретар Кільман, референт

для Австро-Угорщини в заграничній уряді міністер Берген; з австрійської сторони: міністер загр. справ. гр. Буріан, гр. Кольоредо, амбаса дор кн. Гогенльєге. На завітній засіданні будуть переговори закінчені і може ще завтра поподудні відбудеться конференція. На нинішній нараді панували добрий настрій і надія, що при обопільній добрій волі прийде до важливого порозуміння.

Україна і Росія.

Признане державної самостійності України російською мировою делегацією.

Львів, 12. червня 1918.

Нижче наводимо як історичний документ протокол в засіданні українсько-російської конференції 30. мая, який, як відомо, вислідком був на конференції дозві і гарячі дебати і в якому делегація російської совітської республіки признає Україну самостійною й ні від кого незалежною державою.

Претягла

1918-го року, травня 30, дня м. Київ.

Виконуючи волю своїх урядів про закінчення мирового договору і підпис актів переговорів та мирового договору між українською державою та російською соціалістичною федеративною совітською республікою, уповноваженої представники обох самостійних і ні від кого незалежних держав вибрали в м. Києві, а саме: од уряду української держави уповноважений генеральний суддя Сергій Павлович Шелухін з одного боку і од уряду російської соціалістичної федеративної совітської республіки Христин Георгієвич Раковський та Дмитро Захарович Мануйльський з другого боку, і з утвердження всіх уповноважених представили од своїх урядів грамоти, якими в нинішній засіданні обміняли ся, вручивши свої акти: уповноважений С. П. Шелухін — уповноваженому Х. Г. Раковському, а уповноважений Х. Г. Раковський — С. П. Шелухіну. Розглянувши грамоти, як п. Шелухін так і п. Раковський заявили, що уповноваження, якими вони обміняли ся, відповідають своїм призначенню і визнають правильними.

Голова української мирової делегації генеральний суддя Сергій Павлович Шелухін, — Державний секретар Іт. Кістяковський, — Пресф. О. О. Ейхельман, — А. Славинський, — А. Свіцин, — П. Лінниченко, — Х. Барановський.
Председатель русской мирной делегации Х. Раковский, — Д. Макульский.

Делегация співробітників українських міністрів у гетьмана.

Київ, 10. червня 1918.

Сими днями у п. гетьмана має бути делегація уповноважених співробітників всіх міністерств з протестом проти масового увільнення співробітників України в міністерства земельних справ та автінациональної політики більшості теперішнього кабінету.

Козацький Самсон — німецька Деліла.

Німець каже: Ви Моголи — Моголи, Моголи, Золотого Тамерлана Онучата голі.

Німець каже: Ви Славяне — Славяне, Славяне, Славних праїдів великих Правнуки погані.

Скаже Німець...

„Оцею грамотою перенимаю верховну владу і проголошую себе гетьманом всієї України.“ Дано в престольнім городі Києві дня 29. квітня в році Божому 1918 і в першому році нашої владі. — Петро Павлович Скоропадський.

По старому козацькому обичаю гетьман голову собі відбрив, та тільки чуб-оселедець на тімени лишив.

Антоній преосвященний харківський в Софійським соборі слесім святим тіям йому помавав. Самсон козацький!

„І на Січ мудрий Німець Картопельку садить“...

Банкири німецькі землю панську на Україні купують.

Український жидок-банкир, Добрий на імя, в спритний на руку, ку-ку в руку їде Німцем на руку.

Виконавць пажеського корпусу петербургський, генерал царський, граф московський, нащадок козацький, Божією волею і ласкою німецькою гетьман український.

Голос в державної України.

3 приваду вваїснці правді у ПР. У Кільмана.

Львів, 12. червня 1918.

Одеське „Вільне Життя“ з 9. с. м. містить п. н. „На сучасні теми“ отсі увати:

Німецькі гаєти принесли цікаву заяву д-ра С. Левницького, тогариша голови укр. парламентарного клубу в Аєстрії.

Він ходив до Кільмана, щоби довідати ся, що дієть ся на Україні і що буде а Україною. Кільман сказав, що на Україні все гаразд, обшья і пожевав ся, що Україні навіть волоса голови не впаде, і наш клуб заспокоїв ся.

Нам, не таким вправним політикам парламентаристам, може і не все видаєть ся рожевим і невесним — але ми не політики, добре, що хоч наш клуб — заспокоїв ся.

У нас були Центральна Рада, була ухвалена нею конституція, були широкі демократичні реформи. Центральна Рада „розійшла ся“, реформи „розплили ся“, а клуб наш зовсім спокійний.

Була у нас народня республіка, народні мімістри, народні самоуправи... Народня Республіка „перейшла“ в „Державу“, мімістри в „отпуск“ по домам... (Сконфіковано 2 рядкі).

У нас була народне військо: стрільці, синьожупани, чорноморський український флот... військо „розбрело ся“ флот „відукраїнішив ся“ — а клуб наш і наш д-р Е. Левницький зовсім спокійні. (Сконфіковано 10 рядкі).

І Україна теж „спокійна“, хіба не бачите, як із соборної Росії тягнеть до нас, наче птиці в темній краї „буші люди“ царєславці—обрусітели. Хіба не чуєте, як чорносотні співають „Боже царя храни“, як не будеєть ся і кріпшає дух Каліти „абрання Руських земель“?

Росте і кріпшає „Неділіма“ чачхе і тихче Україна — бо на сторожі поставлено не живе слово, а сталый штик — а український клуб зовсім спокійний.

І Україна теж „спокійна!“ Не вже вам не відомо, що наші дітячи, котрі захищали Україну в її найтяжші часи і вивели її з пожару, що наше селянство, котре так твердо обстоєвало укр. республіку, що наше свідоме робітництво, котре перенесло печко більшовізму — словом неже вам не відомо, що все, що було на Україні до Лизогуба, Гутніка і компанії — се не є жадні України, а більшовики?!
Може кому і не відомо, але і наш клуб і Левницький знають се від самого Кільмана — і длятого зовсім спокійні.

Правда, якісь там соціалістичні ліберали німецького парламенту — давно занепокоїли ся переворотом на Україні — і не довіряючи свому канцлерові, післали людин на Україну, щоби на місці перекопати ся в чім діло, але жадати від парламентарного укр. клубу, щоби він зробив те саме і нас поспитав, як нам живеєть ся, а не Кільмана, се значило би і наш клуб товхнути „на небезпечну дорогу більшовізму“ і позбавити його того блаженного спокою, яким так гордять ся і клуб і його віцепрезес д-р Е. Левницький.

М. Т.

Над Піявою і в Альбанії.

ВІДЕНЬ, 11. червня (Тжб). Урядом: Над долішнім бігом Піяви розбили ся знов два Італійські наступи. Також в ярі Frenzel відбито ворожі степні відділи. На північній захід від Корса в Альбанії розпочали знов Французи свої наступи.

На західнім боєвищі.

БЕРЛІН, 11. червня (Вольф) Урядом:

Група кн. Рупрехта: Восеа діяльність уміркована протягом дня віджила тільки по обох боках Сомми. По сильнім огневім приготуванню пішов неприятель під вечер приступом між Анкрею і Соммою. Неприятеля, який в однім місці на шляху Corbie-Mau перебив ся вперед, вдержав наш протинаступ. Перед прочими частями фронту наступ кроваво відперто.

Група ім. наступника престода: В двох днях наступ армії ген. Гутіра довів до бажаного успіху і дав нам в послідні гордину на південний захід від Noyon. Наступ стріву ворога приготуваного і глибоко устаткованого з дуже сильних становищах. Одначе мимо сего не змогли французські дивізії опертися на не оборонній силі наших війск. Також діяльні спроваджені до протинаступу вчера в дуже завзятім бою відбито. На правім крилі війска ген. Етінгера вдержали становища, заняті на південь від Amalvillers проти нагальних нападів.

Війска ген. Вебера стоять в боротьбі під Courcelles і Mery. По обох боках великого шляху Ruy-Estrees St. Denis заняли вони гірські хребти, на сід від Мери перебили ся через четверту ворожу лінію і кинули ворога до Aronde. Мимо завзятой оборони зі сторони неприятеля вибороти собі війска ген. Шелера переправу через ріку Маа. Завзявши приступом гори Marquellès і Vignemont вдержали ся вони в несполуженім наступі аж до Amici. Корпус ген. Гоффмана перебив ся через сід ворожих становищ на горбах на південь від Thiercourt. На горбах, які сздають на південь до Оазі діяшли ми до Ribesourt.

Число полонених збільшило ся до над 10.000. В сей спосіб зросло число полонених групою війск ім. наст. престода від 27. мая до 75.000.

На фронті від Оазі по Реймс положене незмінене. Повторені наступи неприятеля на північний захід від Chateau Thierry серед кровавих втрат не вдали ся.

Чи кожда Ваша дитина

має забезпечену будучність?

Найліпше забезпечите будучність своїх діттих, обезпечуючи ся для кождої дитини на окрему полісу в одиниці українським Товариством взаїмних обезпечень на жите і репти — „**Нарпатіт**“ у Львові, вул. Руська ч. 18. XII — 9—7

Ясновельможний чубом киває, волоски Самсонові Деліла німецька в своїх руках тримає.

Мир в Берестю Рада заклучила. Державу українську в світ вивела. З тою вірою, що гори переносить, до роботи взялась.

Армія українська почала складатись. На українським фронті всякого воєнного добра на мільярди осталоє, в самій кріпості Рівнім тисячі всяких канон і міліони набоїв стояли.

Рада і її міністер воєнний не були „добрі“ на руку, як той жидок Добрий куку в руку. Міністер Жуковський в тюрмі тепер сидить. Радую штики розігнали. Українські жупани розоружили і стрільця зброю відобрали.

Ясновельможний гетьман і головний вожд всіх війск на Україні чубом киває. Волоски Самсонові Деліла німецька в своїх руках тримає.

Город Севастополь і весь флот, що там був, здав ся по добрій волі і без вистрелу полковників Бєлбачанові і війску українськему. Синь жовтий стяг підняв ся на суднах воєнних. Те стало ся за Радю.

За час ясновельможного гетьманування в порт Севастопольський „турецькі“ панцирні крейзери „Султан Явуз Селім“ та „Мідалі“ привилили. В Царгороді доків великих не окувалоє, — на направу в дружиний український порт прийшли вони“. В Севастопольським порті червоні феєи турецькі з струєю чорноморською в Босфор поплили. Білий стяг з чорним хрестом ордену німецького відняв ся. „Султан Селім“ і „Мідалі“ стали знов тими самими „Goeben“ і „Breslau“, якими були попередю, готові на усяку службу, якої треба. Перелицьованє скінчилоє.

Бєлбачана і українське військо козацьке з Криму на приказ гетьманський віддалихали, ко-

манду українського флота до дому розвустили, синь-жовтий стяг спустили.

На „понтос еукїнос“, на гостиннім морі, що десь колись, в давню непамятну давнину, руським морем авалоє, гостують гості, прошеїні гості. З гостий господарян в чужій хаті стали.

„Чи Крим належить до української держави?“ — „Якжеж? Розуміє ся само собою. Україні без Криму жита не можна.“

„Еге! Се діло важке. Треба його розжувати.“

Севастопольський порт — таж се одинока база для флота на усе Чорне Море.

„Се діло треба добре розжувати“.

І жувати бувають се діло з Дияфер-Сеїд-Ахмедом, головою кримської республіки, або і без нього.

А ясновельможний гетьман і головний вожд війска українського на суші і на морі чубом киває, бо Самсонові волоски Деліла німецька в своїх руках має.

„І по своєму глаголять“ жувають міністри гетьманські, „я Німець якже“.

„Jedes Land hat eine solche Regierung, wie sie es verdient“ — каже один німецький профєсор.

„Unusquisque tantum juris habet, quantum potest at valet“ — сказав старий фїлософ Спіноза.

НОВИНКИ.

Львів, 12. червня, 1918.

Кравіський „Сzas“, подаючи відому українського Національно-Державного Союзу до європейського народу, пише про неї: „Треба переловити савантати, що групи, підписані під відомою, є дуже нечислені, не мають більших впливів і під фірмою соціалізму криють дуже важливі націоналістичні змагання; сям почуттям відповідає також зміст відомки“. — Що „Сzas“ українське представляє як слабе і без впливу, до сього ми вже привикли. Але забавно, як сям гулом „Сzas“ невдоволення, що політичні групи, підписані під відомкою, не є „правдливими соціалістами“, тільки ховають під соціалістичною фірмою свій націоналізм. Іншим рачунком „Сzas“ буде знов писати, що українські партії, се сям соціалісти, в яких нема національного почутя.

З Комісії для класичної філології при енциклопедичній ескапі Наукового Товариства ім. Шевченка порішила звістити в жите Комісія для класичної філології. В тій цілі обрано головою тої Комісії п. надради Іл. Кокоруду. Голова сидив на день 30, мая о 4 год. по полд. в конференційній залі п. к. академічної гімназії перші конституційні збори тої Комісії. На зборав, котрі відкрий п. надради: Кокоруду довгою промовою про значіне класичної філології для нас в теперішню хвилину, згадував сям слідуючі пп. філологів: віцепрезидент Романчук, ради Іл. Огоноуський, д-р Марушча, о. д-р Карлук, Ф. Колеса, ради Ів. Палишко, Мрина, Тершаковець, Федів Роздольський, д-р Гординовський, Посоцький, Достовецький, д-р Іваниця. Комісія уконституювала сям вибираючи заст. гол. проф. Роздольського, а секретарем д-ра Іваницю. Опісля предложив гол. Голова Комісії план діяльності і його обговорювало. Порішено видавати щорічно один том праць з обсягу класичної філології, до котрого мають увійти наукові праці і рецензії членів Комісії. До редакційного комітету обрано пп.: Роздольського, Посоцького і Іваницю. Управа Комісії звертає сям з проханєм до пп. класичної філології, щоби прислали готові, зглядано згодешували намірені праці з обсягу класичної філології до збірника на руки голови Комісії п. ради Іл. Кокоруду, Львів, вул. Липова 40.

Висаїд іспиту зрілості в п. к. академічній гімназії у Львові і її філії, який відбув сям під прогом Во. п. радника правительств Іл. Кокоруду в днях 1—5 червня 1918, представляє сям так: А) в головнім заведеню узнані зрілими: Балик Анатоль Іван, Вашик Стефан Володимир (з відзначєм), Касераба Євген Володимир, Ковсан Роман Лев, Курило Роман (з відзн.), Достовецький Роман Євген (з відзн.), Малий Юрій, Мельник Юрій Микола, Паныквич Михайло, Пасіва Стефан, Селябай Яків, Сосенко Петро Антін (з відзн.), Формальчук Дмитро, Войтовський Василь (екстерніст) і Мечкота Йооф (екстерніст). І екстерніст відступив від іспитів, а І екстерніст репробований на пів року. Б) в філії узнані зрілими: Берест Осип Ярослав (з відзн.), Виняцький Олександр Юрій, Гоховецький Анварій (з відзн.), Мельник Василь, Мох Олександр, Пенск Михайло Олександр, Угрин Дмитро і Шпанко Роман Святосполк (з відзн.) І екстерністи репробовані на пів року.

З кругу святих пишуть нам: Світова церква змінила всіх не виглаючи очевидно сясщенників. Я прим., вернувши по двох роках виселєня до моєї парохії не застав нікого: тата спалена, інвентар зрабований, в сям домі домашнього урядженя, як також з річий цюкани сліду, яні шматинни. Я спрещешний до мого мана, яку мені уділено, не вистанє ані гроши, бо вона в першій мірі іде на виживленє. Дорожня вроств неможливі. Хотяти купити яку, як сям в найлихшу одежину, треба заплатити 80—800 кор., а щож говорити о одежах, які кошть сясщенників. За ті жадають тепер байонів сум. Прим. референду, що перед війною коштувала 50—100 К., нині годі дістати за 1200 К. Як сям же ходити? Думаю, що буду речником сясщенників (і то не одної, а всіх трех дієвих) такої сязу ось цю: наші єпископи дозволили нам сясщенникам позволити, 1) на ноше одєж цивільної, як сям се позволєне вже давєн-давня в цїлій Австрії, Німеччині, Франції, Італії і др. краях, де сясщенник вживає цивільні одежі (і то як має і) тільки до функцій священних, а поза тим ходити в одєжі цивільній, яку і дешевше купити і дешє дістати; 2) на уживанє роєтеру, як в приватнім житю, не в службові; 3) на уживанє оскіляк до зорого зорого. Мусимо потірає бубак коний чимсь заворути, сям вих потірає і вірні! Єпископи дозволили довго надукуватися, бо час нагали, на вєрбє хвили, де сясщенник сям будуть

мусити се в жите впровадити не оглядаючи сям на свою власть, а прещєть булоб краше, наколи мали на те позволєне. Прещу П. Т. єтих духовних забрати в тій справі голос. — О. Павло Соій.

Віліт д-ра С. Дрималика: „Як плекати дитину“. ІІ часть, відбувє сям в пятницю 14. с. м. о год. 6:30 веч. в малій залі Муз. Тов. ім. Миє. Лисєнка у Львові.— Виділ львівської філії Українського Красєвого Тов. охорони дітей.

На сєнд Українського Національного Музея вложили: п. Я. Пастеряк 18 кор., 6. совітн. Котлярчук в Городєнни 150 к., як сяточний дар воскресній Україні.

В хлєпчій школі ім. Тараса Шевченка в стрийській дільниці у Львові відбувє сям закінченє шкільного року в пятницю днє 14 с. м. о год. 8. рано Служба Божа в церкві СС. Васильянок при вул. Збликєвичє, відтак в шкільнім судинку при вул. Длугоша 17/1 попис учєників і роздача сєдєств та нагород пильности. Українців сям дїлявці просимо дуже загостити на се шкільнє сятє, щоб мали нагоду власними очима бачити плоди праці української школи. — За Старшину Кружка: Іван Ігнат голова, Іванна Ярєсєвич секретарка.

Судовні Українці при п. к. совіт. Суді С. І. у Львові вложили місячними жертвами в своїх службових пєборів протягом одного року на мєй руки на „Захист серіт ім. митрополита гр. А. Шептицького вєстє 408 К 23 с., котру я в 12 рєтах пєвєдав до каси „Дністра“ на вєкладк. книжечку ч. 10,300. — Іван Ігнат.

Вєрєстє з річних шєл. Вже можна вносити до Красєвого Виділу поданя о принятє до низших річних шєл, до середної школи в Чернихові і до річичної школи в Дублянєх. Наша суспільність, яка доси з сих шєл майже не користала, повинна звернути на них особливу увагу.

Пам'ятковий хрєст на сємї. В пам'ять воскресєня України і її першого мира у сїтовій війні поставлєно в Жерниш вєжнєй, пов. лєського, за старанєм тут. громади великий дубовий хрєст. Хрєст поставлєно на найвишій горі і він далеко виднє. Посвячєня хрєсту доєршив тут. сясщєник на самє Воскрєсєнє Христовє при авдєвї народів з сусідних сїл. По посвячєню хрєста і по відповідній проповіді тут. сясщєника Я. З. відспївав жєрничий хор дївчат під управєно п. Т. С. „Боже великий, єдиний“. Нарід серед одушевлєня підвєсєний на дусї з пісєною в устах „Христос Воскрєсє“ схода поволє з гори.

Асекураційні премії

за забезпечєне від огнєвих шєдї треба платити **без упоминєня.**

бо Товариство асекураційнє не має обовязку вєзяти своїх членів до ваплєти премій і як член не платить на час премії, тратить право до відшєдєваня, хоч не був упоминаний.

ОПОВІСТНЄ.

Четвер, 17. червня 1918.

Висаїд іспиту зрілості. Воєнес. Іс. Хр. — ремо-кат. Антонія в П.

Завтра: греко-лат. Юстєра. — ремо-кат. Василія.

Український Театр Т-ра „Бєвдє“ під дир. К. Рубчанової. Сєлє Тєв-а ім. М. Лисєнка, ул. Шашкєвичє ч. 5.

В четвер, днє 13. червня 1918 „Псотник“, фярсє на 5 дїй Коєбєбуго, Початок о год. 7:30 веч.

Блєти скорше можна дістати в „Народній Торговлї“, а в дєнє представлєня при касі театру від год. 5 по пол.

В Кївї Каєрлєк від 11. с. м. аж до відїлку Дантего Божєсєка Комєдія, І часть Пєкло. Потрясаюча трагєдія людствє в 53 великих сєрзєках. Кождий повинєн скористати з нагоди і побачити сєй архитєвр штуки. XXX

Засїданє Виділу Тов. „Львівський Болє“ відбудє сям в пятницю днє 14. червня о год. 7 вечєром. Д-р К. Студинський. 1257

Старшина кружка УПТ. в Берєжанєх, приступєючи до отворєня приватної чєтирокрєсєвої народної школи в Берєжанєх, розпрєсє отсим конкурє на двї сїли уєчєтєльсєкі та управитєлєя. Рєфлєктуючі на ті поради зєзлєтє подати в поручиннім письмї до голови кружка д-ра Василя Левичького в Берєжанєх єсєкі данї, відноєєчє сям до їх дєтєпершньої служби, та услєва, на яких привєли би посєду — найдалєше до 15. липня 1918, щєби завчасу подбати про євєнтуєлєні урлєопи.

Пам'ятку для українських материй і дітей у Львові. Заходєм філії Українського Красєвого Товариствє охорони дітей і опєки над молодїєю для Львова і судєв. львівського повєту єрганїзовано Бюро санїтарно-правної поради для материй і немєлєт, що єнїдє тимчасєвє прилєщєвє в Народній Лічницї при вул. Петра Сєвєра

у Львові. На просьбу філії згодиє сям лєсєкєво сєвєцїєлєт дітєчєх нєдєт Во. д-р Сильєєстєр Дрималик відбудєти бєзкорисєно шо втєра і пятницє від год. 8 1/2—9 1/2, рано з агаданїєм лєкєлєді лєкарєсєкі оглєдєннє немєлєт і материй, узалєювати їм лєкарєсєких рад і т. д. В тим часї дїкуєруючі з раємени філії панї давєти-муть матерєям пїдмєгнє в натурєлїєх (крупї, молоко, товщє) пїдстав пєсєдїчєнє парохїєлєльних урєдїє, шо воєни такої пємєчи дїєвєно пєтєрєбують. Всїнци у філії згаданєго Товариствє одєржєвати-муть нєшлєбні матерї фєховї поради в справї дождєнєя прєтєнсїє о алїментєцїє, прїзнєчанє батїкїєствє і т. д. Льєкєлєді час тїєх вєжнєх пєридє подєдє сям до відєма. Повідємлюючі про сє мєшкєнцїє Львова і львівського судєв. повєту звєртєтє сям філії до всіх парохїєлєльних урєдїє, уєчєтєлєв і звєгалєді всіх сєвєдомєх вагн сєї інстїтуцій людий з просьбою вєкєзувати пєтєрєбуючим такоєго рєдє пємєчи на ієстєованє сєї поради пєпуларїзувати значїнє нашєго Товариствє, вєступєти в його члєни (члєнєсєкі вєкладкє наймєнєше 2 кор. річєно і добромєлєнї даткє просимо слєти на адрес п. Галї Шєпаровичєвої, Львів, вул. Сїєктєуська 48). При сїєй нагодї повідємлюємо, шо днє 10 і 15 с. м. відбудєти сям заходєм згаданєї філії відчїт Во. д-ра Дрималика на тєму: „Як плекати дитину“, кождий разєм в малій залї Тов. ім. Лисєнка о год. 6 вечєром. — Виділ філії У. К. Т. охорони дітей.

Пєвєрї Старї будинкє як хати, стєдєлєстєєнї вського рєдємєру в добрім стєнїє т. є цїлєком здрєовє дєрєво, будєванє в спєсїб пїєгалєянськїєй, як і нїнєшнїєх будєвєлєннєх матерїєлїєв дєстєрчїєтє фірмє Рїбак Тїмєтєй Зєковє панє Катрусє ч. 7. 1198 5—30

В приватній українській гімназії з правом приєдєновїти в Рєгатинї при достєточнім числї кандїдєтєв (зголєшенє на адресу дирекції) отворїєтє сям по фєрїєх нє тїлькї VII., алє і VIII. кл., прїготєовїку, а також курс I. рїк уєчєтє, семїнарїє. Приватнї іспити (I—VI. кл.) відбудєтє сям 25. і 26. червня; вєступнї до клєс I—VIII. також 25. і 26. червня, а зєлєсїтє сям трєба найпїєзнїєше в дєнє іспїту. Бєз мєтєрїєк хрєсту новїє учєннкє нє можуть бєти прїєятї. О нїнїєй рєчєнєчє о вїстїтїє сям шє. — Д. Лукїєновїч, директор.

Субскрибуйте акції Українського Банку!

Український Банк" осєовуєтє сям акцієйним капїталєм трєх мїлїонів корєн, роздєлєних на 7,500 акцієв, кождє акціє по 400 корєн.

Головним завданєм „Українського Банку“ є: 1) прїдєбанє сєлєянськєму населєню землї, лїсїєв і пасєвєнсєк дєрєгоємо парцєлєй бїльшїєх земєлєннїєх посїлєстїєй і звєгалєді пїднєсєнє річничєго гєспєдєрствєа, та 2) пєширєнє проєцєлу у всіх його гєлєдуєх, пєдвїгнєнє гєспєдєнськє-проємїєловнїєх пїдпрїємєствєа торгєвлї.

Акціє „Українського Банку“ прїєсєятє посїдєчєні дєхдє у видї дївїдєндїє. Акціє є корисною і бєзпєчною лєкєцїєю капїталєу; їх можна прєдєтї або дістєти на їх застав пєзичку. Для кредїтовнїєх товєрїєствє і зєробковє-гєспєдєрськїєх стєварїєнєв акціє є дуже дєгнїєм свєосєбєм лєкєцїє рєзєрвовнїєх фондїєв.

Посїданє п'єтьох акціє „Українського Банку“ дає посїдєчєні голєс на загєлєннїєх зборєх акцієнарїєв (члєнєв Банку). Акцієнарїє, шо посїдають мєнєше пїєж п'єтє акцієв, можуть лєчїтї сям мїж собою для устанєовлєня спїєльного повнєвлаєннєка до учєстїє в загєлєннїєх зборєх акцієнарїєв.

Хто хочє стєтї члєном „Українського Банку“, нєхай нєгаєно пєрєшлє пєравїльно вїсєвнєнє зголєшенє і вїдповїдну квоту, а сє по 400 корєн за акцією, а крємї тєго на бєзпєсєрєдєну нєлєжїтїєть по 4 кор. і на коштї конфєкції по 4 кор., разєм прєтє за кождє акцією по 408 корєн на адресу: Товєрїєство звєємнєго кредїту „Днїєстєр“ у Львові, ул. Руськє ч. 20, вєлєдєковє книжкє ч. 11.200.

Повнїєй прєспєкт, зголєшенє і почтовї склєданкє вїсєлєють сям на жєданє. 1031

Кєждєтє осєкєватєлєв „Українського Банку“.

НАДІСЛАВЕ.

Адвокат і обєрєонєчє

Д-р Роман Перфєцькїєй

вєдє єдвєкєцїєкє канцєлєрїєю

1167 Львів, вул. Сїєктєуськє ч. 43 б. 715

Оператор Д-р ЯКІВ ЗЕЛЬЦЕР

повернув і мєшкєє тепєр ул. Фрєдрїє ч. 7. Орєдїнує від год. 8—10 і від 3—5. Тєлєфон 208. XXXV 3 14

„СВОБОДА“

популярний тижневик, виходить кожної суботи; дає повний огляд нашого сучасного національного життя і всесвітніх подій. Крім сторінки тижневика присвячені господарці воєнного часу. Коже число містить інтересний фейлетон. — Цілорічча передплата вносить 10 піврічча 5 К., квартална 2 К. 50 с.

ГЛЯДАЮТЬ СВОЇХ.

Хлопець і шпатель в Гімнзі пошукує своєї дочки Антоніи Івни Іванівни Машталер, судді в Миколаївці, телеграф. Oberst. Inf. Reg. N 0 35. Адр. Саксонуцька Північ. Lag. Spital VI. Saal 2. Omond N. Oest. 1253 1-3

Хто знає би про судьбу Іполита Брилинського, кадета-аспіранта 17 полку кр. оборони, котрий поїхав в російський полон, та до червня 1915 р. перебував в Царицині над Волгою, відтак по сьогодні ніякої звістки, зволить ласкаво поділитися Стефанію Брилинську, Шуганівка, пошта Ягольниці. 1216 3-3

Хто знає би які відомости про місце побуту Гривця Бойчика У. С. С., студ. Фільм., якого 1915 р. вивезено до Росії, а який до липня 1917 пробував в місті Кунгурі, пераської губернії, зволить ласкаво подати на адресу: Марія Чулак, Бугослоз в Тернопілі, ул. За Монастирем, ч. 28. Просять ся о передрук в закордонних часописах. 1127 2-3

ОГОЛОШЕННЯ.

Канцелярія адвоката
Івана Сас Комарницького

радикала двора — у Львові, вул. Станцацького 6. провадити процесу реабілітації невинно засуджених через військові суди, та процесу о відшкодуванні, За неповинні засуди. Інтервенція в догичних Центральн. в справах о беззворотній субвенції на відбудову знищених війною господарств, (будячки, зніради домашні, інвентар і т. п.) виробів везенні позички, провадити справи о чинності воєнні, справи припиненні у всіх трох інстанціях, підмоги для осіб і родин по цивільних раних і убитих підчас війни та взагалі приймає всякі інші справи входячі в обсяг права. 1259 1-16

Цитрини

в червоному, і пакег наступні 8-10 цитрин. До цього і пакег тільки 80 сол. Складений порошок до розбирання вазелиновий, і пакег вистархав на 1 літр води по 2 кор. поручає перукарня **С. ФЕДЕР**, Львів, Саєвська 7. 498 д. 126-1

Молода жінчина з гарним почерком письма пошукує канцелярський вакантію. Зголошення від Е. Д. до адміністрації „Діла“. 1256 а)

Панна в учітеному восьмому класі пошукує вакантію як бона до дітей. Зголошення для К. В. до адміністрації „Діла“. 1266 б)

Інтелектуальна особа, середнього віку — пошукує місце до вчителю до муз. шк. — Зголошення: Львів, Гетьманська ч. 8, від Б. В. 123 2-2

Книжки

шкільні купи та платити за них найвищі ціни
С. Беген, Львів, — Рижон ч. 29.
XII, 3-7

Заведення артистично-малювельне

Вернишчє в вілска яко інаважд приймає роботи артистичні, декораційні і кіжатагі. Дякую за ласкаве попередє до часу безсереднього і поручаю ся на будучє. Прайку сейчас кількох малювельних, помічниць, різнож адіоних хлївців до науки в провінції.

ПЕТРО СЕНЮТА

1239 1-3
ул. Петра Снарки ч. 10. Львів.

Властитель існуючого від р. 1884.

Складу машин ул. Гордецька 59

Марек Фаєршгайн

вернув і обняв на ново чинности.

Поручає багатий вибір машин до шиття найлучших фабрикати, як також машин рієльніх, січкарні, молотільні, млиники, кирати і т. п. XIII 1-1

На час літних ферій

можуть зайти відповідно платне занятє ученики і учениці висших клас шкіль середних з добрим і читким письмом. — Зголошувати ся особисто в Товаристві взаім. обєав. „Дністер“ у Львові, ул. Руська ч. 20, в урядових годинах (9-2) разом з посліднім шкільним свідоцтвом і власноручною пробою письма. V, 5-5

X.
льотерія хляцова. вже продаємо льоса до I. класу дискоті льотерії хляцової 1/2, 5 К, 1/4, 18 К, цілий льос 40 К. Поручаємо групу аложену в 5 льосів. Нових Австр. Черв. Хреста на 270 кор. в 36 ратах по 7 К 50 с. Перша рата в при. 12 К дальші по 7 К 30 с. Цім банковою Штц і Хавс Львів рік вул. Кополянка (плати Марієвська). IX 27-100

Ч. 963/18.
Н. Р.

Оповідонє

Надзираюча Рада „Красного Союза Кредитового“, ства, вар. в обє. поручою у Львові, скликає на основі § 45 і 47 статута

XIX. Загальні Загальні Збори Стозаришєня

на день 23. червня 1918 р. о 4 гд. по полудні, в сали Стозаришєня у Львові (Рижон ч. 10, I поверх) з огни предіеюгом нарад (§ 52 ст.):

1. Відчитанє протоколу з послідних Загальних Зборів Стозаришєня.
2. Заг. Дирекції з діяльности за девятнадцатий рік адміністрації (1917) з зліченням рахунків і білянсами.
3. Заг. Контрольної Комісії з внесєнем на уділенє абсолюторії.
4. Внесєне Надзираючої Ради на розділ чистого зиску (§ 45а і 23 стат.).
5. Вибір двох членів Надзираючої Ради на 6 літ (§ 37 статута).
6. Вибір трох членів Контрольної Комісії (§ 52 б. стат.).

Право участі в Загальних Зборах мають члєни, котрі в цілєсти улагодити прийимєнє одніи уділ (§ 50 статута). За легітимацию службяр уділєза книжочка. На Загальних Зборах беруть участь члєни особисто; праязі особи заступають іх законні представителі (§ 51 статута), які мають виказати ся достаточнє повновластєю.

Мієткозій бітєн: за 1917 рік є члєозжний в льєкала Стозаришєня (Рижон ч. 10, I поверх), де члєни можуть його передати (§ 56 статута).

За Надзираючу Раду Красного Союза Кредитового, стозаришєня зарєстрошого з обєжею поручою у Львові, 10. червня 1918 р.

а. І. Чалєвський, а. Тєздєній Лєжєубзький, голова. 1151 2-3 секретар.

Важне для П. Т. Хлїборобів!

А сційне товариствє експлюатації потасової соли, має жєсть завїдомити П. Т. інтерєсованих, що з нинішним днем отаїрас

Бюро продажі

квітїту і високопроцентових потасових солий

у Львові, ул. Синьсуюка 44.

Поки час, просить ся виключно звертати ся прями до бюро продажі.

ДИРЕКЦІЯ.
XII, 2-3

Важне для П. Т. Хлїборобів!

А сційне товариствє експлюатації потасової соли, має жєсть завїдомити П. Т. інтерєсованих, що з нинішним днем отаїрас

СПІВАНІК

Українських Січових Стрільців

Заходом „Артистичної Горстки Українських Січових Стрільців“, Відень 1918. — На гарнім папері в обрамі. На 128 сторонах 83 пісний з нотами на один голос, 68 образців. — Ціна 5 корон.

Найвигодїйше замовляти за послїлатою на адресу:

Zentralleitung der Ukrainischen Legion
VIII. Wien VIII. Sederergasse 20. 8-12

Урядник жалївний, бездітний вдовець, середнього віку, оженив ся з пичією 450 бездітною вдовою українкою від 30-40 літ, маюток вимагає ся, для власного добєля. — Листї прашу слати: Лавотин, Т. В. 45. на анонімні не відповідає ся. 1243 1-3

ВИДАВНИЧЕ ТОВАРИСТВО „УКРАЇНСЬКА КНИЖКА“

Редактор: Антін Крушельницький.

II. Серія: Народна бібліотека:

1. Одарка Романова: Пан та чабан. Казка, 17 ілюстрацій Олєни Кульчицької 180 К.
2. Іван Крипякевич: Шляхами слави українських князів, з ілюстраціями Олєга Лошнєва (друкуєть ся).
3. Гр. Кайіга-Основянєнко: Паразитополє, оповїданє, 14 ілюст. Микити Вихорє 100
4. Володимир Гнатюк: Базюньскій син в Амвразї, вибір українських народних казок, 49 ілюстрацій Юліана Патькевича (друкуєть ся).

III. Серія: Літературна бібліотека:

1. Антін Крушельницький: Рубають лїс, повїсть у двох томах на гудульських мотивах, ілюстрація на окладцї Олєни Кульчицької 1500 К.
2. Андрій Чайковський: Побратими, історична повїсть в часів Сєгайдачного, ілюстрація на окладцї Олєни Кульчицької, з портретом автора 700
3. Петро Карманський: Al. f. f. f. f. f. віршувана проза (сатири на воєнні теми) (друкуєть ся).

Замовленя приймають:

1. Союзний базар, Львів, Руська 20.
2. Книгарня тов. Шевченка, Львів, Рижон 10 і всі книгарні. 1134 15-7

„Herbatorum“

Витяг з найліпшого чаю цейлонського і Ямаїка руму, 1 літр 16 К, дав 240 шкільнок найліпшого чаю. При кожній посилці залучаєть ся розклад хемїчний міста Кракова. Для П. Т. Духовенства, консулів і кружків різниціх по 14 К, почавши від 25 літрів. — Повїдомляєть ся о тїм і подаєть ся до загальної відомости П. Т. суспільности як рівнож просить ся о ласкаве копєртьє фірми.

З високим поважанєм

ЙОСИФ ШАНДЗЮН & О-на
КРАЇВ,
1082 11-7
Кохановського ч. 26.

РУСЬКА ШАДНИЦЯ

в ПЕРЕЖИШЛІ,
вулиця Коцюбинна ч. 3.

Принймає і виплачує щорічні вкладки щорічно в годинах урядових. Вкладки опрорєктуюєт ся 3%, починаєть ся від сїдуучого дня по дня звєзженя аж до послїднього дня перед дєвнєм відєбранєм.

ВКЛАДКИ в „Руської Шадниці“ повинні складати особисто в кассі товариства, застєновля опрєкєллєм, грошєвникі листами, чєлєки потасової Шадниці, які Дирекція Шадниці на маданє безсєспєно достарчєнє і в фїліх банку австрє-угрєського на рахунок „Руської Шадниці“.

Уділєне повячок: а) гіпєтєчєних платєних щєрїчєних амортизаційних ратах на прєтєт літ 10-45 пієлє вибору повячокєного; б) на хлєбєнєри ефектїа, в) на есконт авєссїа. Опранє повячок вєлагоджуєть ся комєлєнє скоро.

Посєрєдєнєчєть у вєздєнєвєх повячок в Гал. Воєннїи Завєдєннєх кредитовїи в Кракєвє.

Вєннєх інформації і друєчє уділє хлєбєнєри „Руської Шадниці“ вул. Коцюбиннє. Народнїи Дїя, Г. пов. щєдєнно безсєрєсно в годинах урядових від 9-1 год. кроєт на дїлє і українських сєлє.

Пієлє § 14, устава „Руської Шадниці“, втєрджєного черєв ц. к. мїністрєвєнє мєнєрїишєх сїрєвєнєх в товариствєтї „Руська Шадниця“ з Шєрєжєнєлєкї наданєть ся до мєлєкїи сувїарїнєкї, фєдєрєжїєнєкї і т. п. канцїлєкї, але євнє „Руська Шадниця“ сувїарїєру обєлєву.

III, 185-7